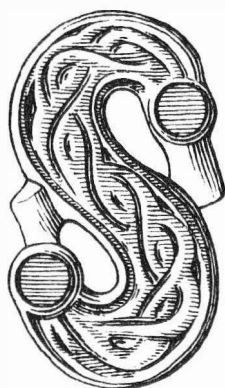

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMIE VĚD
V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1974

BRNO 1975

mus ausgefüllt war, von Südwesten war in unmittelbarer Nähe der Getreidegrube eine Grube mit dem Skelett eines Rindes. Knapp bei der Nordseite des südlichen Gemäuers des Wohnraumes gelegt worden. Die Entstehung der Grube fällt also zeitlich zwischen die Zeit der Existenz des ersten Fundamentes und der Entstehung des zweiten Fundamentes und des Hausflures, als der unterirdische Hohlraum bereits vergessen war. Zu dieser Baumänderung kam es höchstwahrscheinlich nach einem von den zahlreichen Bränden, durch die das Anwesen in der Vergangenheit betroffen war. Die Analyse der weiteren Historie des Anwesens im Hinblick auf die Reihenfolge der deutschen Besitzer /1652-1811 Familie Lang, 1811-1964 Kopr/ sowie auf die Grundrissentfaltung des Anwesens zeigt, dass die Grube zur Zeit des Dreissigjährigen Krieges entstehen konnte. Ihre Kapazität entspricht dem Lagern einer Menge an Getreide, das unter den damaligen Bedingungen zur Ernährung einer Familie ein Jahr hindurch genügen durfte.

Im Vergleich der weiteren zugänglichen Materialien gelangte der Autor dieses Berichtes zu der Ansicht, dass man Getreidegruben unterscheiden muss, die die Funktion eines Speichers vermutlich für ein gemeinsames Lagern von Getreide hatten und Getreidegruben mit einer heimlichen Funktion, die zur Zeit einer Gefährdung als Lager für eine eiserne Reserve an Getreide bestimmt waren. In diesem Zusammenhang werden auch einige bisher unpublizierte Getreidegruben in den umliegenden Gemeinden angeführt.

NÁLEZ OBILNÍ JÁMY V HULÍNĚ

/ okr. Kroměříž /

Josef Bláha, OSSPPOP, Olomouc

V březnu r. 1971 nalezl A. Rozehnal při rádkování brambor na parc. č. 649 velmi dobře zachovalou obilní jámu, jejíž hloubka činila 330 cm. Jáma je zhruba hruškovitého tvaru a vytesána byla do sprašovitěho podloží. Při jejím průzkumu bylo nalezeno pouze několik uhlíků a drobné střípky keramiky, náležející do 17. - 18. stol.

Fund einer Getreidegrube in Hulín /Bez. Kroměříž/. Im März 1971 fand A. Rozehnal beim Kartoffellegen auf der Parz. Nr. 649 eine sehr gut erhaltene Getreidegrube, deren Tiefe 330cm betrug. Die Grube ist ungefähr birnenförmig und war in das Lössliegende eingetieft. Bei ihrer Untersuchung fand man lediglich einige Holzkohlestückchen und kleine Keramikscherben, die in das 17. - 18. Jahrhundert gehören.

NÁLEZ DVOU NÁHROBNÍCH DESEK V OLOMOUCI

/ okr. Olomouc /

Václav Burian, Vlastivědný ústav, Olomouc

Koncem listopadu 1974 byly v průběhu reinstalace elektrického vedení v proboštském kostele sv. Mořice v Olomouci přechodně rozebrány barokové stally po stranách gotického presbytáře. Pod severními stallami byla v úrovni dlažby objevena kamenná náhrobní deska spolu se dvěma zlomky další obdobné památky. Deska ležela severojižním směrem, užší záhlavní stranou těsně při hlavním zdivu, 50 cm východně od přípory mezi severní lodí a presbytářem. Oba další zlomky ležely při její východní straně. Na nález upozornil dr. Emil Pluhař, který také zjistil předběžným průzkumem, že deska není na původním místě, protože nekryla hrob, ale spočívala nad klenbou jedné z krypt v podzemí kostela.

Deska má rozměry 86 x 195,5 x 11 cm /váha pískovce cca 444 kg/, povrch její líce je však natolik sešlapán, že jen ztěží je možno přečíst některé části textu vytesaného do hloubky a pouze v obryse je patrný šlechtický znak nad středem desky, po jehož stranách je ve čtyřúhelníkových plochách vyryto datování 1702, v rozích plochy mimo oválný věnec lemující znak se čtyřikrát opakují symboly smrti, lebky se dvěma zkříženými kostmi, celý reliéf je orámován jednoduchou lištou.

Textová část náhrobníku představuje typickou barokní montáž starozákonních citátů provedených kapitálou /řádky jsou v přepise odděleny šikmou čarou/: SVB VMBRA ILLIVS /QVEM DESIDERAVERAM / SEDI (1) / ECCE / NVNC IN VMBRA MORTIS IN PVLVERE (2) / ET / IN PACE IN IDIPSVM / DORMIAM ET REQUIESCAM (3) / 17 / znak / O2 / HAEC REQUIES MEA IN SAECVLVM SAECVLI / HIC HABITA - BO / QVONIAM ELIGI EAM (4) / HIS VMBRIS / SALTEM VOS AMICI MEI (5) / REQUIEM AETER - NAM / ET CVM ELISAE COMPLETVS ERIT (6) / SPIRITVS DICITE : / PVLLVLENT OSSA DE LO - CO SVO (7) / SICVT OSSA OLIVARVM (8).

Rekonstrukce těžce porušeného textu usnadnilo srovnání s přepisem ve sbírce J.P. Cerroniho / rukopis z r. 1805 / 9/, která v rukopisech z let 1799 a 1805 zachycuje z oblasti kostela sv. Mořice asi 80 epigrafických záznamů / 10/. O deset roků později přepsal tehdy patrně ještě čitelný text do kostelního inventáře také probošt E. Sztaray / 11/. Tohoto druhého pramene využil historik kostela prof. dr. Bohumil Zlámal / 12/, který Sztarayův přepis otiskl r. 1939, takže se nakonec ukázalo, že jde o náhrobní kámen vcel-

ku známý, ale do roku 1974 pohřešovaný. Kámen byl sice objeven v prostředí velmi dobře datovaném - břidlicová dlažba presbytáře, v jejíž úrovni byl uložen, vznikla ve známé olomoucké kamenické dílně Václava Rendra r. 1729 /13/ a stally, které ho kryly, zhotovil pro městskou radu stolařský mistr Jiří Ehrlich r. 1712 /14/ - avšak historický rozbor ukázal, že kámen sem byl s určitou pietou odložen asi před 90 lety a záhy byl zapomenut.

Ze záznamů Cerroniho i Sztarayova vyplývá, že kámen byl začátkem 19. století umístěn v první ze šesti kaplic, které obepínaly jižní stranu kostela. Jednotlivé prostory těchto kaplic vytvářely stlačené klenební oblouky kryté šindelem, vzepřené mezi gotickými opěrnými pilíři /15/. Náhrobní kámen ležel v prostoru při jižním portálu, zdobené nástěnnou malbou Bičování, což byl protějšek dosud uchované pozdněgotické skulptury Olivové hory. Kaple Bičování byla v době Sztarayově denně navštěvována Olomoučany /16/, odtud si vysvětlíme značné opotřebování kamene. Pak již informace o kameni mizí, Wolný /17/ věnoval oběma uvedeným prostorám s pašijovými náměty při jižní zdi kostela jen zběžnou zmínku. O dalších osudech kamene správně předpokládal B. Zlámal /18/, že byl odstraněn při restauračních pracích podnikaných v letech 1869-1908 Stavebním spolkem svatomořickým. Podle zprávy o činnosti tohoto spolku proběhly opravy jižní fasády v letech 1884 - 1885 /19/, čímž je i zpřesněno datum přemístění náhrobníku.

Obtížnější stránkou problematiky nově nalezeného náhrobníku se ukazuje souvislost této památky s osobou pohřbeného. V jeho textu z neznámých příčin chybí jméno a těžko lze hledat v obsahu nějaký jinotaj.

Významných osob, které zemřely v roce 1702 na území jurisdikce mořické fary, je celá řada, jak lze soudit z jejich pohřbívání mimo farní hřbitov. Přímo v kostele byla pohřbena naproti oltáře sv. Lukáše pod prvním kamenem Alžběta Bischoffová šl. z Ehrenbergu, zemřelá 23. února /20/, pod druhým bílým kamenem naproti téhož oltáře byl uložen syn olomouckého radního Vincenc Kirmreith /+ 16. října/ /21/. Pod kamenem vedle nešporního obrazu nalezla poslední odpočinek Anna Magdalena Gasteygerová /+22. března /22/ a před oltářem Božího Těla knihtiskář Jan Josef Kylián /+2. října/ /23/. To jsou pohřby, uložené na zvlášť čestných místech v kostele ; o nikom se neuvádí, že by byl pohřben ve vnější kapli. Někteří moičtí farníci byli toho roku pohřbeni i v jiných olomouckých kostelích : profesor právd. Karel Ferdinand Irmelr /+ 9. května/ u sv. Blažeje /24/, olomoucký radní Jan Maixner /+ 1. září/ u františkánů /25/, František hr. ze Salmu, zemřelý 11. listopadu, byl pohřben na panství v Tovačově /26/. Pozoruhodné je, že mořický farář, světitel biskup Ferdinand Schröffel ze Schröffenheimu, zemřelý 21. srpna, byl dne 22. srpna pohřben u premonstrátu na Hradisku /27/. Tuto skutečnost lze vysvětlit jednak historickými vztahy kostela sv. Mořice ke klášteru Hradisku, případně blízkými osobními konexemi zemřelého, ale mohly zde být i příčiny jiné, hlavně následky rozporů s městskou radou, které se datovaly od incidentu s příspěvkem města na stavbu mořické fary, známým ironizujícím nápisem nad vchodem do fary po její dostavbě dvacet let před Schröffelovou smrtí /28/ a v neposlední řadě i tím, že krátce před úmrtím faráře byl olomoucký magistrát po 98 dnů exkomunikován /29/ / příslušný dekret administrátora olomouckého biskupství byl čten u sv. Mořice za přítomnosti členů magistrátu (30)/.

Ze všech uvedených osob je tedy možno klást do souvislosti s objeveným kamenem nejpravděpodobněji faráře dr. Schröffela. Podle znění náhrobního textu usuzoval již B. Zlámal, že pod deskou byl pohřben svatomořický kněz šlechtického původu, neodvážil se však rozhodnout o souvislosti se Schröffelem /31/, jehož vylučovala matriční zpráva o pohřbení na Hradisku. Jak je však známo, byl hradištský klášter r. 1784 zrušen a od roku 1802 přeměněn ve vojenskou nemocnici. Při adaptaci konventního kostela pro tento účel bylo jeho vybavení rozptýleno, např. dlažba byla přenesena do kostela v Kralicích, kazatelna do Konic, renesanční náhrobní kámen spoluzakladatelky kláštera kněžny Eufemie byl spolu s dalšími zasazen do ohradní zdi farní zahrady v Křelově, o což zřejmě pečoval brzy nato zemřelý /16.3.1806/ farář Vavřinec Gartner, poslední hradištský expremonstrát, který spravoval tuto někdejší patronátní faru /32/. Právě případ přenesení těchto náhrobníků do Křelova naznačuje další cestu naší úvaze. Nejsme patrně daleko od skutečnosti, když předpokládáme, že podobné osudy sdílel i náhrobní kámen dr. Schröffela, zvláště když jeho umístění v kapli při kostele sv. Mořice máme doloženo až k roku 1805. Osobnost tehdejšího probošta u sv. Mořice bar. Buola, který byl současně kapitulním archivářem, tento předpoklad potvrzuje.

Jak je zřejmé z předchozího výkladu, jsou souvislosti s osobou Schröffelovou vybudovány na několika hypotézách. Hlavním vodítkem zůstává výběr textů a datování. Nesporně rozhodující pro identifikaci osoby pohřbené pod kamenem by byla determinace heraldické části, která je však natolik poškozená, že štít s klenoty a faimochy je zřetelný pouze v otrýse. Avšak ani kontury klenotů nelze úspěšně srovnat s osobními znaky dr. Schröffela, které mají např. na temperové drobnomalbě A. Lublinského z r. 1677 v matrice bratrstva Těla Kristova /33/ i na pískovcovém znaku nad vchodem do fary z r. 1682 biskupský klobouk. Nakonec povýšením Ferdinanda Schröffela do baronského stavu r. 1697 došlo k rozmnožení znaku tím, že ke klenotu stříbrné věže byla přidána obrněná paže držící tři zlaté růže, vzatá z druhého a třetího znakového pole /34/. Za dnešního stavu - přes zmíněné poškození - je patrné, že podobných klenotů znak neměl. Na rozdíl od obou zmíněných variant je na zbytku znaku zřejmé, že by přicházela v úvahu další obměna : znak nejen postráda klobouk, ale jako klenot jsou zde, jak se jeví v otrýse, pštrosí či paví pera nasazená v koruně turnajské přilbice, což nelze vyloučit ani v případě, že znak je Schröffelův, protože může jít o tzv. samostatný klenot /35/. Jedině došlo-li k této změně ad libitum a záměrnému /snad z předsmrtné pokory/ vynechání biskupského klobouku, mohou být naše soudy i v tomto bodu bližší realitě. Je škoda, že několikrát zmínění pamětníci desky v méně porušeném stavu neprovedli alespoň zběžné blasonování znaku, který byl v jejich době jistě zřetelnější.

Současné nalezené dva zlomky dalšího náhrobníku pocházejí z horního a dolního okraje desky a jsou nepravděpodobně na vnitřních stranách odložený. Na vzájemnou souvislost ukazují nejen téměř shodné rozměry /horní fragment je 111 cm široký a 13,5 cm silný, dolní má šířku 113 cm, max. sílu 14 cm/, ale také jednotná úprava textu, patina materiálu aj. Stopy tmavé vápenné malty podél horního okraje desky jsou dokladem prvotního uložení v lici zdiva nebo v úrovni dlažby ; zbytky kvalitní malty, která velmi pevně přilnula k lícni ploše kamene ukazují, že při uložení v horizontální poloze byl předlážděn nebo ho bylo použito drůbtě jako stavební hmoty. V situaci pod barokní stallou tedy rovněž nebyl na původním místě.

Písmo náhrobníku je typ kapitály, který se u nás udržuje na epigrafických památkách ze 16. - 18. století. Některá písmena jsou vyšší /netvořila však chronogram/, nad literou l je charakteristická tečka. Pokud lze zjistit, většina řádků je rozvržena až k okrajům kamene, pouze na horním fragmentu čtvrtý / resp. pátý / řádek je od okraje symetricky odsazen. Mezera mezi prvním a druhým zřetelným řádkem se rovná rozsahu běžného textového řádku a liší se na první pohled od meziřádkových mezer v dalším textu. Lze připustit dvě možnosti : buď kameník na počátku práce špatně odhadl rozvržení řádků, nebo v porušeném středu plochy řádku mohl být podle smyslu textu uveden rok. Čitelnost textu je totiž těžce narušena nejen nepravidelnými lomy na vnitřních stranách obou fragmentů a zmíněnou maltovou vrstvou, ale také záměrným odsekáním částí plochy a typickým odprýskáním zvětřalého povrchu kamene. Již na konci prvního řádku můžeme pozorovat, že kameník pracoval při tesání nápisu dosti volně, čímž se stalo, že byl nucen zhustit litery v dataci.

V určení tohoto druhého náhrobníku se setkáváme s mnohem menším zdarem. Z textu horního zlomku je patrný pouze den a měsíc úmrtí jistého Georga, jehož křestní jméno a další text nejsou čitelné resp. dosti srozumitelné : CONSTITVIT DOMINVS / DIE XII VLY / . . . . / TERMINVM M . . . . . I GEORGI / QVI PRAE-TE R I . . . . . / ETA TI . . . . . / . . . . . l . . . . . / . . . . . Na dolním zlomku je možno přečíst jen začátek posledních dvou řádků nápisu : CTV M . . . . . / RVR SVM POST . . . . . / . Text nebyl znám Cerronimu, není uveden ve výše použitém rukopise jeho sbírky, ani ve starším svazku z roku 1799 /36/.

Nález obou náhrobníků byl znovu rozmnožen značně ochuzený fond funerálních epigrafických památek kostela sv. Mořice v Olomouci.

P o z n á m k y

- 1 Canticum canticorum 2, 3.
- 2 Job 7, 21.
- 3 Ps 4, 9.
- 4 Ps 131, 14.
- 5 Job 19, 21.
- 6 Eccli 48, 13.
- 7 Eccli 49, 12.
- 8 Určení většiny textů provedl dr. L. Dýmal.
- 9 StA Brno, fond G 12, sign. I 97, fol. 91 /208/.
- 10 Jsou obsaženy hlavně v rukopise uved. fondu sign. I 79 z roku 1799. Na základě tohoto rukopisu Cerro-niho upozornil na tento pozoruhodný počet již G. Wolný, Kirchliche Topographie von Mähren, I. Ab-theilung, Olmützer Erzdiocese, I. Band, Brünn 1855, str. 222, pozn. 1.
- 11 Inventarium der probstlichen Stadt-Pfarrkirche zum hl. Mauritiz in Olmütz, pg. 6. Okr. archiv Olo-mouc, farní úřad sv. Mořice, č. 8.
- 12 B. Zlámal, Dějiny kostela sv. Mořice v Olomouci, Olomouc 1939, 71 - 72.
- 23 Zlámal, 14.
- 14 Zlámal, 13.
- 15 Zlámal, 72. Fotografie z r. 1876 ; viz V. Burian, Olomouc ve fotografii 19. století, Práce odboru spo-lečenských věd Vlastivědného ústavu v Olomouci č. 29, Olomouc 1973, str. 26, obr. 11.
- 16 Zlámal, 71.
- 17 Wolný, 222.
- 18 Zlámcí, 72.
- 19 H. Kux, Die Wiederherstellung der St. Mauritizkirche 1875-1908, Tätigkeitsbericht des "Bauvereines an der St. Mauritizkirche" Olmütz, Olmütz 1908, 19 - 20.
- 20 Matricula Defunctorum Alter und Jeden, so zu der Pfarr, undt gantzen Kirchen spill S. Mauritij der Königlich Haupt Stadt Olmütz gehörig, unter / titul. / Itzigen und künftigen Herren Pfarrern, Capellan-nen, Vorsteheren undt Kirchen Vättern angefanget Ab Anno Dni MDCLXXXII, StA Olomouc, M 34, str. 148.
- 21 Tamt., 152.
- 22 Tamt., 148.
- 23 Tamt., 152.
- 24 Tamt., 149.
- 25 Tamt., 152.
- 26 Tamt., 153.
- 27 Tamt., 151. Wolný, 1. c., 237, uvádí nesprávné datum úmrtí 23. srpna 1702.
- 28 Zlámal, 76.
- 29 V. Nešpor, Dějiny Olomouce, Vlastivěda moravská, Brno 1936, 190.
- 30 W. Müller, Geschichte der königlichen Hauptstadt Olmütz, Olmütz 1895, 199.
- 31 Zlámal, 72.
- 32 Wolný, 309.
- 33 MATRICVLA SACRA Almae Confraternitatis Sanctissimi CORPORIS CHRISTI, Erctae, Confirmatae-que In Parochiali S MAVRITY MART : BASILICA In Regia Vrbe Olomucensi Marchionatus Moraviae Anno a Partu Virgineo M. DC. LXXVII, pg. 164, Okresní archiv Olomouc. Reprod. viz A. Nowak, Kirch-liche Kunst-Denkmale aus Olmütz, I, Olmütz 1890, str. 1, obr. 1 a Zlámal, 1. c., obr. III.
- 34 J. Siebmacher, Wappenbuch, Nürnberg 1899, str. 296, tab. 212, 213.
- 35 V. Král z Dobré Vody, Heraldika, Praha 1900, 190.
- 36 StA Brno, fond G 12, sign. I 79.

Fund von zwei Grabsteinen in Olomouc /Bez. Olomouc/. Unter den barocken Chorstühlen in der Probstkirche des Hl. Maurice in Olomouc hat man im Jahre 1974 im Niveau der Fliesen zwei Grabsteine gefunden. Der komplette, jedoch ziemlich abgetretene Grabstein mit lateinischem Text, der aus alttestamentarischen Zitaten zusammengestellt ist, hat den Text sowie das Adelswappen beschädigt. Er ist nur durch das Jahr 1702 datiert, im Text ist weder der Name noch der Todestag angeführt. Aus dem historischen Kontext gehen folgende Schlussfolgerungen hervor: Der Stein bedeckte das Grab des Pfarrers der St. Maurice Kirche, des Weihbischofes Dr. Ferdinand Schröffel von Schröffenheim, der ursprünglich in dem Prämonstratenser Kloster Hradisko bei Olomouc bestattet war. Nach der Auflösung des Klosters bei der Adaptation der Kirche für Zwecke des Militärkrankenhauses wurde der Stein im Jahre 1802 in die Aussenkapelle beim südlichen Eingang der St. Maurice Kirche übertragen. Nach der Assanierung der Südseite der Kirche in den Jahren 1884-1885 legte man ihn unter die Chorstühlen auf der Nordseite des Presbyteriums und er geriet in Vergessenheit. Sein Text blieb in den Abschriften der Sammlung Cerroni und im Inventar des Probstes Sztaray erhalten. Von dem zweiten Stein fand man zwei Bruchstücke mit einem ziemlich unkompletten Text, wonach er zu dem Grab eines gewissen Georg gehörte, der am 11. Juli eines näher nicht bekannten Jahres verstarb.

NOVÝ NÁLEZ NÁHROBNÍ DESKY VE FARNÍM KOSTELE V UNIČOVĚ

/ okr. Olomouc /

Pavel J. M i c h n a, OSSPPOP, Olomouc

/ Tab. 70 /

V souvislosti s ověřováním stavu základového zdiva farního kostela v Uničově byla dne 14.9.1974 otevřena i hrobka pod kůrem. Jednalo se o čtvercovou místnost vyzděnou a zaklenutou cihlami. Zařízení vzniklo patrně při přestavbě chrámu vyvolané požárem roku 1643. Vstup do krypty je situován vpravo od hlavního vchodu a je zakryt hladkou pískovcovou obdélnou deskou se čtyřmi otvory s železnými zvedáky. Do krypty se sestupuje po schodech úzkým průvlekem.

Po vyzvednutí krycí desky a bližším ohledání jejího rubu jsme zjistili, že se jedná o renesanční náhrobek reliéfně zdobený a druhotně použitý jako záklop. Reliéfní strana byla patrně v souvislosti s novou funkcí zčásti otesána, takže z původní plastické výzdoby zůstaly jen fragmenty. Střed zdobí erbovní štít svlece půlený; v heraldicky pravé části je písmeno "Z" /nebo "N"?/, v levé pak květina s lístky. Na štítu spočívá rytířská přilba s klenotem tří květín shodujících se s obrazem na štítu. Prostor okolo erbu vyplňují bohatě zřasená přikryvadla. V dolní třetině náhrobku je oválná kartuše, obklopená rozvilinami, mírně vypuklá, s pozůstatky nápisu latinkou, z něhož se dochovala jen některá písmena. Reliéfní plocha nevykazuje - mimo úmyslného otesání - stopy přirozeného opotřebování a zvětrání. Materiálem je žlutý jemnozrnný pískovec.

Ein neuer Fund einer Grabplatte in der Pfarrkirche in Uničov /Bez. Olomouc/. Gelegentlich der Öffnung einer Gruft unter der Westempore der Pfarrkirche in Uničov wurde auch eine Deckplatte aus gelbem, feinkörnigem Sandstein untersucht. Man stellte fest, dass es sich um eine reliefverzierte Renaissancegrabplatte handelt, die sekundär als Deckplatte benützt wurde. Die Reliefseite /nun Hinterseite/ hat man vermutlich im Zusammenhang mit der neuen Funktion nur oberflächlich gemesselt. Die Mitte der Platte ziert ein Wappenschild, das senkrecht geteilt ist; in der heraldisch linken Hälfte ist eine Blume, in der rechten der Buchstabe "Z" oder "N". Der Ritterhelm auf dem Schild hatte als Kleinod ähnliche drei Blumen. In dem unteren Drittel ist eine ovale Kartusche mit einer stark gestörten Inschrift in Lateinbuchstaben. Die Platte ist weder abgenützt noch verwittert.

ZÁCHRANNÉ ARCHEOLOGICKÉ AKCE V OLMOUCI

/ okr. Olomouc /

Pavel J. M i c h n a, OSSPPOP, Olomouc

Křížkovského ulice č. 2.

Při stavebních úpravách v budově Okresního archívu /sklep západního traktu/ byla prolomena základová zeď /mocná 90 cm/ a intaktním terénem ražena propojovací chodba do vedlejšího sklepního traktu /pata chodby cca 350 cm pod úroveň dvora/. Průkop vedl středověkými kulturními vrstvami s keramikou 12. a 13. století a po cca 120 cm dospěl ke kamenné nelficované zdi, budované z lámaných kusů břidlice a droby. Jednalo se o rub zděného válcovitého korpusu studny /světlý Ø 160 cm/ s ústím uzavřeným břidlicovými deskami. Celková hloubka studny nyní obnáší 15,80 m; 7,80 m je hloubeno v kulturních vrstvách, 8 m je

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1974

Vydává : Archeologický ústav ČSAV v Brně, sady Osvobození 17/19

Odpovědný redaktor : Akademik Josef Poulík

Redaktoři : Dr. A. Medunová, dr. J. Meduna, dr. J. Říhový

Překlady : Dr. R. Tichý, E. Tichá

Kresby : doc. dr. B. Klíma, A. Životská

Na titulním listě : stříbrná spona z doby stěhování národů ze Šakvic

Tisk : Geografický ústav ČSAV v Brně

Evidenční číslo : ÚVTEI-73332

Vydáno jako rukopis - 450 kusů - neprodejné